

2007. október 22-én benyújtott kereset – Balieu-Steinmetz és Noworyta kontra Parlament

(F-115/07. sz. ügy)

(2007/C 315/92)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Marie-Thérèse Balieu-Steinmetz (Sanem, Luxemburg) és Lidia Noworyta (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Közszerződés Törvényszék nyilvánítsa jogellenessé a kinevezésre jogosult hatóság által elfogadott, és 2004. május 1-jén hatályba lépett, a személyzeti szabályzat VI. mellékletének 3. cikkében előírt túlmunkáért járó általánódíjazásra vonatkozó belső szabályzat első cikkét, amely a túlmunka-végzés rendszerességét feltételként írja elő;
- a Közszerződés Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2006. december 18-i határozatát, amelyben L. Noworyta 2006. július 6-i kérelmét kifejezetten elutasította, valamint 2006. november 13-i határozatát, amelyben M-T. Balieu-Steinmetz 2006. július 13-i kérelmét hallgatólagosan elutasította;
- a Közszerződés Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztására a felperesek először az alapvető jogok, az általános elvek és az Európai Szociális Charta megsértésére hivatkoznak, melyek értelmében minden munkavállaló számára egyenlő munkafeltételeket kell biztosítani, különösen a munkaidő és az elvégzett túlmunkáért, illetve a különleges munkaidő-beosztás miatt járó kompenzáció vagy külön juttatás tekintetében.

A felperes különösen arra helyez hangsúlyt, hogy a személyzeti szabályzat 56b. és 56c. cikkétől eltérően a személyzeti szabályzat VI. mellékletének 3. cikke a különleges munkakörülmények között teljesített túlmunkáért járó általánódíjazás nyújtásának lehetőségét nem köti ahhoz a feltételhez, hogy a túlmunka végzésére rendszeresen kerüljön sor. A felperesek szerint a kinevezésre jogosult hatóság tévesen alkalmazta a jogot, mikor a túlmunkáért járó kompenzációra vonatkozó belső szabályokhoz ezt a feltételt is hozzáadta.

A kinevezésre jogosult hatóság akkor is nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot, mikor kijelentette, hogy a 2004. május 1-je után felvett tisztviselők nem részesülhetnek ilyen díjazásban, holott ez a lehetőség kifejezetten szerepel az említett belső szabályok 1. cikkében.

A felperesek továbbá azzal érvelnek, hogy a határozat, mely tőlük mindenféle túlmunkáért járó kompenzációt vagy külön juttatást megtagad, ellentétes a személyzeti szabályzat 56b. és 56c. cikkével, akárcsak az egyenlő bánásmód elvével.

Végül a felperesek szerint a Parlament álláspontja nem egységes, mivel az Elnökségi Főigazgatóság főigazgatója azt állította, hogy a telefonközpontban senki sem végez rendszeresen túlmunkát, miközben a kinevezésre jogosult hatóság állítása szerint tanulmány készül, mely a szóban forgó szolgálatnál tapasztalt munkakörülmények összhangba hozatalának lehetőségeit éppen az általános/rendes munkaidőtől eltérően alkalmazott rendkívüli munkarend miatt vizsgálja.

2007. október 25-én benyújtott kereset – Kolountzios kontra Bizottság

(F-117/07. sz. ügy)

(2007/C 315/93)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Kolountzios (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közszerződés Törvényszék semmisítse meg a Bizottság 2007. május 11-i határozatát, melyben az elutasította a felperes arra vonatkozó kérelmét, hogy a szolgálatba lépése előtt a TMSSE és ELPP görög nyugdíjpenztáráknál drachmában megszerzett nyugdíjjogosultsága beszámításakor a járulékfizetés során a drachma-árfolyam ingadozásának figyelembe vétele érdekében a Bizottság által megállapított aktuális váltási középárfolyamot alkalmazza;
- a Közszerződés Törvényszék kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására a felperes, aki az AD 12 besorolási fokozat 4. fizetési fokozatába tartozó tisztviselő, három jogalapot hoz fel, melyek közül az első a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikke (2) bekezdése általános végrehajtási rendelkezéseinek (közelebbről annak 7. cikke (3) bekezdésének) jogellenességére és – amennyiben ez szükséges – a személyzeti szabályzat e rendelkezésének jogellenességére vonatkozik.

A második jogalap az euró bevezetésével kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló 1997. június 17-i, 1103/97 tanácsi rendelet (HL L 162., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 81. o.) 3. cikkének megsértésére vonatkozik.

A harmadik jogalap a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód elvének, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére vonatkozik.

– a Közszolgálati Törvényszék kötelezze az alperest legalább 10 000 euró összegű kártérítés fizetésére a felperes által a 2006. november 1-től a 2006. december 31-ig tartó időszakban a Bizottság jogszerűtlen magatartása miatt elszenvedett vagyoni, valamint nem vagyoni, egészséget ért sérelmével okozott és erkölcsi kárért, és e tekintetben semmisítse meg az ezzel ellentétes 2007. január 12-i, 2007. február 26-i és 2007. július 20-i bizottsági határozatokat;

– a Közszolgálati Törvényszék kötelezze az alperest, hogy a fenti bekezdésekben igényelt összegek után 2007. február 26-tól a tényleges kifizetésig fizessen évente az Európai Központi Bank által az érintett időszakra a fő refinanszírozási műveletekre vonatkozóan megállapított kamatlábat 2 %-kal meghaladó késedelmi kamatot;

– a Közszolgálati Törvényszék az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek fizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

2007. október 22-én benyújtott kereset – Strack kontra Bizottság

(F-118/07. sz. ügy)

(2007/C 315/94)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Guido Strack (Köln, Németország) (képviselő: H. Tettborn ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

– A Közszolgálati Törvényszék kötelezze az alperest 1 000 euró összegű kártérítés fizetésére a felperes által a 2006. szeptember 8-tól 2006. október 7-ig tartó időszakban általa elszenvedett nem vagyoni, egészséget ért sérelmével okozott és erkölcsi kárért, hogy a Bizottság ezen időpontig elmulasztotta meghozni a megbetegedése foglalkozási jellegének elismerését érintő, 2007. március 7-i kérelmére vonatkozó jogszerű határozatot, és e tekintetben semmisítse meg az ezzel ellentétes 2007. január 12-i, 2007. február 26-i és 2007. július 20-i bizottsági határozatokat;

Kártérítési igényének alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) vele szemben a 2000-tól 2006-ig tartó időszakban több ízben közszolgálati kötelességszegést és jogsértést követett el. Ezek különösen a munkakörnyezetre, a munkahelyén történő „mobbingra” (lelki zaklatás), a „whistleblowing” (adatfeltárás) kezelésére, az értékelési és előmeneteli eljárások végrehajtására, a személyes adatok jogellenes hozzáférhetővé tételére, az e jogsértésekről való felvilágosítás- és bizonyíték-szerzési erőfeszítéseiben történő akadályozásra, valamint a személyzeti szabályzat 73. és 78. cikke alapján benyújtott kérelmei jogellenes és késedelmes elbírálásának körülményeire vonatkoznak.

A felperes állítása szerint az alperes ezáltal megsértette az egészségvédelmi szabályokat, az EK 255. cikket, az Alapjogi Charta 1., 3., 8. és 41f. cikkeit, az emberi jogok védelméről szóló európai egyezmény 8. és 13. cikkeit, az 1049/2001 és a 45/2001 rendeleteket, a személyzeti szabályzat 11a., 12., 22a., 22b., 24., 25., 26., 26a., 43., 45., 73. és 78. cikkeit, az OLAF-ot létrehozó jogi aktusokat, különösen pedig a közszolgálati gondoskodási kötelezettséget és az önkényes eljárás tilalmát.

Így a hivatkozott vagyoni és nem vagyoni károk az alperes magatartásával okozati összefüggésben állnak, mivel a felperes – amint azt időközben az alperes is elismerte a személyzeti szabályzat 73. és 78. cikkei alapján indult eljárásban – e közszolgálati kötelességszegés miatt lett beteg, majd végül rokkant. Ezen elismerési eljárás jogellenes és késedelmes volta nem vagyoni kárt is okozott számára.